

NAPŁODZONY (1) *part praet pass pf*

N sg m napłodz(o)ny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w, (ten sam przykład).

Ten, w którym się wiele czego urodziło, namnożyło [czym]: dom yego yáko ład lecye rozmáithemi kwyatkámi/ drzewy/ trawą/ y żyelem rozlicznem náplodzony okaże fie/ y nye ináczey by z onego rogu kozy Amáltij ktora Iowiffá karmiła GliczKsiąż N.

Synonim: napelniony.

Cf NAPŁODZIĆ SIĘ

TK